

* СМЪХЪ * ИГРИ * ЗАБАВИ *

Детска наивност

Шестгодишният Лудвиг се връща единъ денъ отъ училище и намира цѣлото семейство опечалено; всички плачатъ. „Защо плачете всички?“ — пита той. „Защото вуйчо Вилхелмъ е твърде боленъ. Ти трѣбва да молишъ обичния Богъ, за да бжде той скоро отново здравъ“. Следъ обѣдъ Лудвигъ отсъствува отъ кафе и го нѣма никжде. Следъ това се показва, „Кжде бѣше?“ — „Върху тавана“. „Защо?“ „Молихъ се, да бжде вуйчо здравъ“. „Обаче, защо тъкмо тамъ горе?“ — „За да ме чуе по-добре обичния Богъ“.

Твърде просто

Дамата: — „Г-нъ Докторе, какво правите, когато имате лоша хрема?“

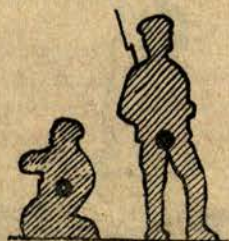
Докторътъ — „Кихамъ, уважаема госпожо“.

Разлика

Г-нъ Мюлеръ: — „Наситенъ ли си, Иване?“

Иванъ: — „Въ стомаха — да, обаче въ устата — още не“.

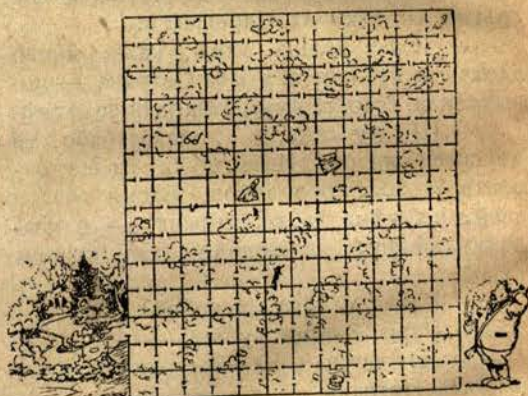
Преведе отъ нѣмски:
Стоянъ Мироновъ

Деца на военно обучение.

Съединете точките отъ 1—38 и ще видите върху кое се е качило кученцето.

Единъ ловецъ трѣбвало да мине презъ една непроходима гора, за да стигне друга гора, въ която имало много дивечъ. Поможете се да посочите правия пѣтъ на ловеца.

Печатъ С. М. Стайковъ — София